

Oponentský posudek

Autor diplomové práce: **Ondřej Šimek**

Název práce: **Zpracování digitálního obrazu v práci pedagoga**

Vedoucí práce: Mgr. Stanislav Lustig

Oponent: PaedDr. Ivana Jiroušková

Diplomant Ondřej Šimek přistoupil ke zpracování velice zodpovědně a systematicky, což dokladuje struktura práce členěná do 13 kapitol a souboru obrazových a prezentačních příloh.

Obsahová část práce je v 11 kapitolách, které jsou rozděleny do části teoreticko didaktické a do části odborně technické doplněné přílohami.

Širokou tematiku daného tématu autor vhodně vymezil pro svou práci ve specifikaci pojmu digitální obraz v úvodní části 2. kapitoly

V části této kapitoly, která uvádí aktivní práci s digitálním obrazem při vyučování by pro lepší názornost bylo vhodné uvést konkrétní příklady z různých vyučovacích předmětů.

Ve 3. kapitole, kde je uvedena i stať o didaktické technice bohužel autor čerpal ze zastaralé literatury a tak použil i termíny, které již jsou mnoho let překonané. Vhodnější bylo čerpat např. ze skript, která byla vydána v r. 1995 (Kouba a kol.: Technické systémy ve výuce II.)

Prosím tedy o zodpovězení následující otázky: Jaký je rozdíl mezi magnetoskopem a videorekordérem?

U obrázku č. 5 na str. 20 postrádám uvedení tohoto obrázku do souvislosti s předchozím textem.

Pozitivně lze hodnotit kapitolu 4, kde se autor snaží přiblížit v kterých oblastech rámcových vzdělávacích programů lze využít digitálního obrazu. Jsem však přesvědčena, že možných oborů pro využití je více (např. dějepis, fyzika, člověk a jeho svět atd.)

Velice pěkně a srozumitelně je zpracována kapitola 5, která se zabývá technikou a technickými principy snímání obrazu.

Kapitola šestá – Digitalizace obrazu a formáty souborů pro uložení – by si vzhledem k vysoké odbornosti žádala širší rozpracování pro možné porozumění pedagogů netechnického zaměření, a to především v případě, že by se uvažovalo o publikaci této diplomové práce. Na str. 41 by bylo vhodné doplnit komentář k uvedené tabulce.

Přehledně a působivě s vhodným doplněním obrázků jsou zpracovány kapitoly 7 a 8. Vyplývá z nich značný zájem diplomanta o tuto oblast.

Kapitoly 9 a 10 jsou zpracovány stručně a výstižně a dokladují i znalosti vyplývající z osobních zkušeností autora.

V kapitole 11 postrádám mezi možnou prezentační technikou také televizní přijímač. Vždyť právě ten je nejdostupnějším prostředkem pro okamžitou prezentaci digitálních fotografií přímým připojením digitálního fotoaparátu. A ne všechny školy jsou v současné době tak vybaveny, aby mohly v každé učebně využívat počítače či dataprojektor.

Velice pozitivně lze hodnotit kapitolu 12, která stručně a přehledně nastiňuje historický vývoj záznamu statického obrazu.

V závěru práce chybí případný záměr autora tuto práci dále rozšiřovat, případně představa o způsobu poskytnutí této práce široké pedagogické veřejnosti.

Značným přínosem celé práce jsou přílohy nejen v tištěné podobě ale i v podobě elektronické. Pro jejich dokonalost však by bylo třeba provést některé drobné opravy.

- obr. č. 7 – pravděpodobně se jedná o kostru delfina nikoliv o tělo
- v prezentaci – Barevné prostory – zaměnit obsah snímku 9 a 10 tak , aby odpovídal pořadí na úvodním snímku č.8
- u snímků obsahujících pouhý text doporučuji vhodnější grafickou úpravu s vyvážeností prostoru plochy snímku
- u snímků s rozsáhlým obsahem textu je často použito příliš malé velikosti písma, která bývá nedostačující pro skupinovou prezentaci – někdy je vhodnější obsah rozdělit do dvou snímků.

Přes všechny uvedené drobné nedostatky považuji práci za velice přínosnou a doporučuji, aby byla (po zapracování připomínek) uvážena publikace výběru stěžejních kapitol a především prezentační přílohy v elektronické podobě. Právě tato část diplomové práce by se mohla stát pedagogům přehledným a názorným pomocníkem k používání statického digitálního obrazu v jejich činnosti.

Navrhuji práci hodnotit **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 16. ledna 2007

PaedDr. Ivana Jiroušková